

Bir Adam Düşünün !

Bir adam düşünün, bir asırlık yaşamında Müslümanların ve Türklerin her milletten Hristiyanla yan yana yaşadığı, mutlu, barışçıl bir coğrafyada çocuk olmuş...

Bir adam düşünün, Anadolu'nun dört bir yanını dolaşmış, doğusundan batısına pek çok kente adını miras, yaşamını iz bırakmış...

Bir adam düşünün, arabacılık, tütünçülük, zeytincilik, kerestecilik gibi bul-

duğu her işi yapmış, bıkmadan usanmadan çalışmış, kaybettiği yerden yeniden başlamış ve her defasında küllerinden yeniden doğmuş...

Bir adam düşünün, gözlerini Osmanlı İmparatorluğu'na açan, Meşrutiyet Dönemi'nin ardından Türkiye Cumhuriyeti'ni gören, bu cumhuriyetle birlikte büyüyüp onunla olgunlaşan, ülkesinin kilometre taşı olan devirlere tanıklık etmiş...

Bir adam düşünün, radyonun keşfinden cep telefonuna kadar bütün teknolojik gelişimlere; antibiyotiğin keşfinden genetik haritanın çıkarılmasına dek tüm tıbbi yeniliklere; 1924'te başka galaksiler olduğunu ispatlayan Hubble'dan onun adıyla evrende fotoğraf çeken uzay teleskopuna kadar tüm astronomik keşiflere tanıklık etmiş...

Bir adam düşünün, iki tavuk ve bir horoz ile girdiği alanda, bugün 5 kıtaya yayılmış bir imparatorluğun temellerini atmış, fikirlerini, hayata bakışını ve ileri görüşlülüğünü kendisinden sonraki nesile armağan etmiş...

Bir adam düşünün, bir baba, bir dede, bir ağabey, bir işveren ve bir lider...

Ve bu liderin 50 yıl önce temellerini attığı Keskinoglu Şirketler Grubu, bugün dünyanın 75 ülkesine ihracat gerçekleştiriyor. Ülke ekonomisine sağladığı katkılarla ve başarılı çalışmalarıyla bir çok ödüle layık görülürken, bünyesinde bulunan tesislerinde 4000 kişiye sağladığı istihdam ile başarıdan başarıya koşuyor. Onun işine olan bağlılığı, yenilikçi fikirleri, azmi, hayata olan bakış açısı ise bir çok kişiye örnek olurken, bizlere de yol göstermeye devam ediyor.

Özledim İsmail Ağabey...!

Akhisar'a gelip, seni tanıdığım o tatlı yılları, sıcak muhabbetini...

Çalıştığın ortamın tükenmeyen enerjisini, bana "Hoşgeldin Doktor" deyişini özledim. Büyük Reis!

Hatırlar mısın? İlk yaptığın kuluçka makinesini bana gösterirken, gözlerinde pırıldayan o sevinç ışıldısını hiç bir zaman unutamadım...

Folluktan aldığın buğusu üzerindeki yumurtaları, avuçlarında tutarken, sanki altınlarını okşayan bir kuyumcu gibiydin...

Evet! Daha o zamanlar, bakışlarında, kuraçağın imparatorluğun sihirli ışıklarını görür gibi olmuştum.

Ve anlamıştım ki; Ravika'nın ele avuca sığmayan, o genç azimli delikanlısı, artık buralardaydı...

Durmadın... Durmadın ... Büyük bir hırsla çalıştın. Yavruların ve gelinleriyle birlikte, akıllara durgunluk veren bir tempoyla didinerek, avuçlarınızda biriken terleri, kurulan imparatorluğun harcına katarak, herkesi, hatta dünyayı şaşırtan, bir BEYAZ ET ve YUMURTA dünyası kurduunuz.

Ve işte, şimdi, bu dünya! Oğul ve torunlarının sihirli ellerinde ve gelinlerinin akılcı temposunda, Türkiye hudutlarını aşıp, parıldayan bir sanayi dalı haline gelmiş durumda. Bünyesinde neler yok ki? Saymakla bitiremezsin. Tavuk, yumurta, zeytinyağı, gübre, restoran zincirleri ve daha bir sürü yan sanayi dalı...

Biz, iyisi mi, gel birlikte, Keskinoglu ailesinin burada kurdukları ve senin doğduğun köyün birebir aynı olan, RAVİKA'ya gidip, avlusunda oturup, kahvelerimizi yudumlayarak, bizden ayrıldığın 12 yılın hasretini dindirelim...

Fakat bizden ayrıldığın demek yanlış olur! Zira bu yılların her zerresinde ve kurulan imparatorluğun tüm taşı toprağında senin parmaklarının izi var...

Ve her an bize seslenişini duyar gibi oluyorum...

GÜZEL İSMAİL diyor ki:

BRE yolcu! Biraz dur da kulak ver

RAVİKA'lı güzelimi gördün mü ?

O'na buradan hasret kokan çiçek der.

Deli rüzgâr, saçlarını ördün mü ?

Gezip durdum, şu dünyaya doymadım.

Ne parada, ne malımda gözüm var.

Sahte, yalan gönüllere kaymadım.

Bu dünyadan dostlarıma sözüm var.

Keselerin som altın dolsa da,

Sevenlerin etrafında olsa da

Bu toprakta yalnız kalmak zorsa da!

Doymadığım sevgilerde gözüm var.

Oğullarım, torunlarım, ballarım!

Gelinlerim, bacılarım canlarım!

Kökü bende ağaçlarım dallarım!

Asır geçse, kanınızda ÖZÜM var!

Keskinoglu artık dilde şarkıdır,

Toprağından size selâm sarkıtır,

Tüm işlerin orta direk çarkıdır

Ben giderim gelenlerle çözüm var.

Drama'dan Kayalı'ya gelmişim,

Size umut, sevgi bağı vermişim,

Ölüm yalan, ben dünyada ermişim,

Hoşça kalın,

Buradan size SELÂMLAR!

Güle güle! İSMAİL AĞABEY! Gene bekleriz...

Dostun Dr. Adnan Birgen

İsmail Keskinoglu
(1900-2001)

İsmail Keskinoglu Mezunları İle

mezun olmuş ve alanında hatırı sayılır birikime sahip değerli eski öğrencilerimizle sizin de keyifle okuyacağınız röportajlar gerçekleştirdik.
***Bize biraz kendinizde bahseder misiniz?**

Enise Çiftçi (Öğretmen)

1986 yılında Kayalıoğlu'nda doğdum. Çocukluğum burada geçti. 1991 yılında eski okulda (bizim tabirimizle) eğitim hayatıma başladım. Ve 1994'te İsmail Keskinoglu'nun yaptırdığı okula geçiş yaptım. 1999 yılında buradan mezun olduktan sonra Akhisar Anadolu Ticaret Meslek Lisesine devam ettim. Lisenin ardından 2004 yılında Anadolu Üniversitesi Bilgisayar Programcılığı Bölümü'ne başladım. 2007 yılında da mezun oldum. İlk iş hayatıma Eskişehir HSBC Bankası şubesinde başladım. Keyifli bir çalışma ortamı bulduğum bankacılık özel nedenlerden kısa sürdü. Ve daha sonra kendi alanıma yönelerek ücretli öğretmenliğe geçiş yaptım. Ardından Akhisar Koleji'nde çalışmaya başladım ve 4 yıldır da burada mesleğimi sürdürmekteyim, aynı zamanda da 4. sınıf İşletme öğrencisiyim.

Özcan Arıcı (Keskinoglu Şirketler Grubu Satın Alma Uzmanı)

1985 yılında Kayalıoğlu Kasabası'nda doğdum. İlköğretimi İsmail Keskinoglu İlköğretim Okulu'nda, liseyi Akhisar Yabancı Dil Ağırlıklı Lisesi'nde, Üniversiteyi Kocaeli Üniversitesi Makine Mühendisliği Bölümü'nde okudum. Kayalıoğlu Kasabası'nda yaşayan ailem çiftçilik ve hayvancılıkla uğraşiyor, ben de üniversiteye gidene kadar okulun yanında aileme de işlerde yardımcı oluyordum. 2010 yılından beri Keskinoglu Şirketler Grubu'nda Teknik Satınalma Uzmanı olarak görev yapıyorum. Bunun yanında halk oyunları ile ilgileniyorum, bu konuda yaptığım çalışmalar var.

Sercan Köse (Hava Astsubayı)

17.06.1985 Manisa Akhisar doğumluyum. Çocukluğum Kayalıoğlu Kasabası'nda geçti. O zamanlarda bozulan eşyaları, araç-gereçleri onarmak hoşuma giderdi. Saatlerce bu işlerle uğraşsam bile hiç sıkılmazdım. 1991 yılının Eylül ayında eğitim-öğretim hayatım Kayalıoğlu Kasabası İlkokulu'nda başladı. Eğitime başladığım bu okul tarihi bir binaydı. 1994 yılında İsmail Keskinoglu, kasabamıza yeni bir okul yaptırdı. Ben de 4. sınıftan itibaren bu yeni okulda okudum. Burada aldığım eğitim sayesinde Akhisar Yabancı Dil Ağırlıklı Lisesi'ne gittim. Liseden sonra da Hava Astsubay Meslek Yüksek Okulu'nu kazandım. 2006 yılının ağustos ayında Hava Uçak Bakım Astsubayı olarak mezun oldum. Şu an 6. Ana Jet Üs Komutanlığı'nda görev yapmaktayım.

***İlköğretiminizi İsmail Keskinoglu İlköğretim Okulu'nda tamamladınız, o günlere dair neler hatırlıyorsunuz?**

Enise Çiftçi (Öğretmen)

Benim için gerçek eğitimin temelleri ilkokulda atılır. İsmail Keskinoglu

Akhisar'a bağlı Kayalıoğlu Kasabası'nda İsmail Keskinoglu adına 1994 yılında kurulup Milli Eğitim Bakanlığı'na bağışlanan İsmail Keskinoglu İlköğretim Okulu'nda bugün tam 200 öğrenci öğrenim görüyor.

2572 m² alana kurulu olan okulda 13 dersliğin yanı sıra Fen ve Teknoloji ile Bilişim Teknolojileri olmak üzere iki adet laboratuvar bulunmaktadır. Fen laboratuvarında fen dersine uygun araç gereçler, bilişim teknolojileri laboratuvarında ise 16 adet bilgisayar ile 1 adet projeksiyon cihazı bulunan okul, kütüphanesindeki 1050 adet kitap ile öğrencilerine geniş bir arşiv sunarken her sınıfa ait kitaplıkları ile de dikkat çekiyor.

1994 yılından bu yana 13 derslik olarak eğitim öğretime devam edilen İsmail Keskinoglu İlköğretim Okulu'nda, çağdaş eğitim-öğretimin gerekleri; uygun fiziksel mekanların temini, eğitim-öğretim araç ve gereçlerinin sağlanması, eğitim-öğretim ve yönetim süreç standartlarının belirlenmesi ve en güzel şekilde yürütülmesi konusunda ilçemizde var olan ilköğretim okulları içinde örnek teşkil etme yolunda güzel adımlar atılmıştır. 2006-2007 eğitim-öğretim yılında Sağlık ve Milli Eğitim Bakanlıkları'nın ortak çalışma ile yürüttükleri "Beyaz Bayrak" projesine katılarak Mart 2007 tarihinde bu ödülü almaya hak kazanan İsmail Keskinoglu İlköğretim Okulu bu bayrağı onurlu bir şekilde taşımaya devam ediyor.

Keskinoglu Ailesi'nin eğitime verdiği değer bir yansıması olan İsmail Keskinoglu İlköğretim Okulu'ndan 2012 yılının sonuna kadar 484 kişi mezun oldu. Bugün önemli mevkiye gelmiş pek çok kişinin eğitim basamağının ilk noktası olan İsmail Keskinoglu İlköğretim Okulu'ndan

Enise Çiftçi

Sercan Köse

ğlu İlköğretim Okulu e Geçmişi Yad Ettik

İlkokulu öğrencileri olarak biz bu okulda yeni bir binaya taşınmanın yanı sıra en iyi eğitimi aldık. O yıllarda öğretmenlerimiz bizler için sonsuz özverilerde bulundu. Dolayısıyla bugün bulunduğum konumda okulun katkısı büyük.

Özcan Arıcı (Keskinöğlü Şirketler Grubu Satın Alma Uzmanı)

Köyde Yahudi Okulu diye anılan 1900'lü yıllarda yapılmış eski bir ziraat okulu vardı. Burası ilkokul olarak kullanılıyordu. Okul çok büyüktü sınıflarda ısınmak ve eğitim almak biraz zordu. Yerler ziftli tahtalarla döşenmişti. Sene de bir yerdeki tahtalar çürümesin diye ziftlenirdi, ayakkabılarımız simsiyah olurdu. Sınıfların büyüklüğünden öğretmen sesi bile zor duyulurdu. Bu gibi sebeplerin yanında binanın yıpranmaya başlaması birkaç yerinde olan çatlaklar yeni bir okulu gündeme getirmişti. Hatırladığım kadarıyla yeni okul yapılacak dendikten kısa bir süre sonra okul inşaatı başladı ve kısa sürede tamamlandı. Okul "İsmail Dede" diye bildiğimiz Keskinöğlü Şirketler Grubu Kurucusu İsmail Kes-

kinoğlü tarafından yaptırılacaktı. İnşaatından okul açılana kadar olan bekleyişi hiç unutmuyorum. Okuldan çıktuktan sonra bile her gün akşamüstü okulun inşaat alanına gider çalışmalarını izlerdik. İlk sıralar geldiğinde çok mutlu olmuştuk. Çünkü bizim oturduğumuz sıralar çok eski üzerinde yazı yazmanın bile neredeyse imkansız olduğu sıralardı.

Sercan Köse (Hava Astsubayı)

Okul yeni yapılmıştı. Her şey yepyenydi. O yeni okula, yeni sıralara kavuşmak için sabırsızlanıyorduk. Bir an önce açılması için hergün inşaatı gider durumuna bakardık. Yeni okulla birlikte bahçemiz de yenilendi. Bir de İsmail Keskinöğlü'nu çok merak ediyorduk tabi.

***Geldiğiniz noktayı nasıl değerlendiriyorsunuz, bu noktaya gelmede okul hayatınızın önemi nedir?**

Enise Çiftçi (Öğretmen)

Öğretmenlerin hepsi çok iyiydi ve bizler için eğitim konusunda ellerinden geleni yaptılar. O yıllarda benim sınıf öğretmenim olmasa da alt dönemimi okutan ve büyük saygı duyduğum Necla Meşedilci öğretmenimle de şu an aynı okulda çalışmak ayrı bir mutluluk. Bunun yanı sıra böyle büyük bir kuruluşun sahiplendiği bir okulda okumak benim için hep gurur verici olmuştur. Bu yüzden bir kez de buradan teşekkür ediyorum Keskinöğlü Ailesi'ne.

Özcan Arıcı (Keskinöğlü Şirketler Grubu Satın Alma Uzmanı)

İsmail Keskinöğlü ilköğretim okulunda ilkokul kısmını okuduktan sonra birçok aile çocuklarını Akhisar'daki orta okullara göndermeye başladı. Tarihini tam hatırlamıyorum ama bizim orta okula geçtiğimiz dönemden bir iki yıl sonra ilkokullarla orta okullar birleşip ilköğretim okulu olmuştu. Bizim okulumuz da Akhisar bölgesinde ilk ilköğretim okulu olma özelliğini taşıyan okuldu. Bu döneme kadar öğrenci sayısı fazla olan okulda aileler çocuklarını ilkokuldan itibaren Akhisar'a göndermeye başladılar. Bu da bir miktar öğrenci sayısının azalmasına neden oldu. Bu konuda babamın benim adıma verdiği kararın ne kadar doğru olduğunu ve İsmail Keskinöğlü İlköğretim Okulu'nda okuyarak diğerlerinden hiç de geri kalmıyacağımı ve daha iyi yerlere gelinebileceğini kanıtlamış oldum. Kendi adıma bu kararın doğruluğu beni daha da mutlu etmiştir. Aslına bakarsanız insanlar bu konularda hep önyargılı olmuştur. Eğitimi okulun ismi değil içindeki öğretmenler vermektedir. Bizim okulumuz da çok kaliteli öğretmenlere sahipti. Bunun yanında yeni bir okuldu. İyi bir eğitim için gereken her imkan vardı. Ayrıca okulun sosyal olarak da çok güzel çalışmaları olmuştu, futbol, tiyatro ve satranç gibi dallarda başarılar vardı. Geldiğim noktada orta okul hocalarının büyük rolü vardır. Çünkü orta okulda aldığım eğitimle lisede ne yapacağıma nasıl bir yol izleyeceğine karar veriyorsun. Hala

daha görüştüğüm hocalarım vardır. Saatlerce sohbet eder eski okul günlerini anarız. Gerçekten çok keyifli zamanlarımız.

Sercan Köse (Hava Astsubayı)

Okulumuzun imkanları arttığından dolayı ortaokul için Akhisar'a gitmemize gerek kalmamıştı. Şu anda bulunduğum konuma gelmemde burada aldığım iyi eğitim ve imkanların rolü büyük.

***O günlere dair anımsadığınız bir anınızı bizimle paylaşabilir misiniz?**

Enise Çiftçi (Öğretmen)

İsmail Keskinöğlü İlköğretim Okulu, bizim için çok büyük bir mutluluktur. O yıllarda eski bir okuldan sonra yeni, sıcak bir okula başlamak hele ki bir üçüncü sınıf öğrencisi için çok büyük bir farklılıktı. O yeni sıralara oturmak okula ilk defa başlama heyecanı yaşatmıştı bizlere. Ve şu anda tebessümle anıyorum o günleri.

Özcan Arıcı (Keskinöğlü Şirketler Grubu Satın Alma Uzmanı)

Okul daha yapılmadan eski okulumuzdayken bizi Keskinöğlü'na geziye götürdüler. Merkez yem fabrikası, kümesler ve viol kısımlarını gezdirdiler. Daha çok küçüktük. Kümeslerden aklımda kalanları evde babaanneme anlattığımda o benden daha çok heyecanlanmıştı. Babaannem de amatör tavuk bakıcısıdır. O kadar büyük kümesler ki, o kadar çok tavuk var ki, kaç kişi yumurta toplamaya yetişemiyor demiştik. (O zaman tabi elle toplanıyordu yumurtalar) Babaannemin yumurtlamayan tavuklarını korur nitelikte cevabı hazırdu: "Onların tavukları iyi bakılır, cinsleri de ligorindir. Çok yumurta yapar. Söyleseydin ya İsmayil dedeye bize de 2 tane verseydi" Yem fabrikasına girdiğimizde scada ekranı olan bir oda vardı. Buranın kapısı ses geçirmez bir kapıydı, bu oda da çok ilimizi çekmişti. Ekranda tüm tesise ait bildirimler görülebiliyordu. Eve gittiğimde bundan da çok bahsetmişim. Viol fabrikasına gittiğimizde "Burada viol yapılıyor" dendi. Şimdikiyle kıyaslamam gerekirse oldukça küçükmüş. Bu geziden sonra Keskinöğlü daha da bir yakınlaştı bana her yerde fabrikadan bahseder oldum, üniversite yıllarında dahi kurucumuz İsmail Keskinöğlü'ndan bahsederdim arkadaşlarıma ve hocalarıma.

Sercan Köse (Hava Astsubayı)

O yıllara ait çok fazla anı var. Ama en unutamadığım Keskinöğlü Şirketler Grubu'na düzenlenen geziydi. O kocaman makinalar, tavuklar, yumurtalar bize çok ilginç gelmişti. Okulumuzun kurucusu hakkında da birçok şey öğrenmiştik.

***İsmail Keskinöğlü'nun Milli Eğitim'e bağlı olduğu okulda okul hayatınıza başladınız. Şu anda onun kurduğu şirkette iş hayatınıza devam ediyorsunuz. Duyularınızı öğrenebilir miyiz?**

Özcan Arıcı (Keskinöğlü Şirketler Grubu Satın Alma Uzmanı)

Bir gün Keskinöğlü'nda çalışacağımı biliyordum. Ancak planım ilk önce Kocaeli'de çalışıp daha sonra memlekete dönmektir. Askerlik bittikten hemen sonra bir arkadaşımın da aracılığıyla şirkete bir anda adım atmış oldum. Adım attıktan sonra baktım ki dev bir şirket, muhteşem bir canlılık. Geçen 2.5 yılda burada çok şey öğrendim. Burası tam bir okul. Eğitime açık, araştırmaya açık. Burada kurucumuz İsmail Keskinöğlü'nun sözleri ve bıraktıkları bizlere ışık olmuştur. İsmail Keskinöğlü bir gün çiftlikte çalışanların maaşlarını dağıttıktan sonra hepsini toplamış "Bakin çocuklar, aldığımız para az bir para değil. Parayı herkes kazanır. Önemli olan parayı kazanmak değil, kazandığın parayı harcayabilmektir. Para harcamak bir sanattır. Ben 10 kazanırım 9 harcarım 1 param vardır. Sen 3 kazanırsın 1 harcarsın sende kalan 2'dir. Benden daha fazla paran vardır." demiştir. Bu sözü benim hayatıma yön veren ve hayatım boyunca hiç aklımdan çıkmayan kilometre taşlarından bir tanesidir.

Özcan Arıcı

AİLESİ İSMAİL KESKİNOĞLU'NU ANLATIYOR!

İsmail Keskinoglu'nun 101 yıllık olağanüstü hayat hikayesinin ardında birçok değerli anı saklı. Onun çalışma azmini, yaşam enerjisini ve hayata bakış açısını çok sevgili oğullarının ve gelinlerinin anlatımları ile sizlerle paylaşmak istedik.

1955 yılında Altı Eylül İlkokulu'na başladım. Ev ve atölyemiz, kenar mahalle olarak tabir edeceğimiz bir yerdedi. Bir yıl sonra, Ragıp Bey Mahallesi'nde 2 bin m² arsa üzerinde, altı dükkan üstü ev olan yerimize taşındık. 1956'da Ferihan, 1957'de Mehmet ailemize katıldı. Babam 1957 yılında Deliçay'daki atölyeyi

kapatıp, yeni yerimize geldi ve eski yere 4 ev daha yapıldı. Babam yeni atölyesinde kereste ve bıçkı işine devam etmeye başladı. Bir yandan okula gidip gelirken, boş zamanlarda da babama yardım ediyordum. Babam bana şerit bıçkı kaynağını ve bilemesini öğretiyordu. 1958'de, yani 10 yaşıma geldiğimde babam bu işleri öğrendiğimden emin olunca, bana yaptırmaya başladı. İyi para kazanıyordum ve hepsi benimdi. Babam beni çalışmaya teşvik ediyor, destek oluyor ve kazandığım paralardan hiç almıyordu. Dilediğim gibi kardeşlerime harçlık verir, eve ekmek, simit ve domates alır, kalanı da kumbaraya atardım. Atölyemiz evin altında olduğu için, babam elle çalışan mekanik bir asansör yapmıştı. Öğlen yemekleri ve çay servisi buradan yapılıyordu."

(Oğlu Fevzi Keskinoglu)

"Arabıyla insanları, eşyaları ya da pazarcıları getirip götürüyormuş. Herkes 5 kuruşa giderse o 1 kuruşa gidiyor, böylece hiç işsiz kalmıyormuş. Gittiği yerden boş dönüyorsa, yoldaki taşları arabaya doldurup bir araba taşla geri dönüyormuş. "Neden ucuza gidiyorsun?" diyenlere de, "Hayvanımın yem parası çıksın, çocuklarıma da üç kuruş kalsın, yeter" diyormuş, "Başka bir şey istemem" Çok kez, yoldan dönüp gelirken atların su içtiği çeşmede, ayıların dağdan inip suyun içinde oynadıklarını görmüş. Yani, soğuk kış demeden gider gelirmiş. Yılmak yok. Bir taraftan da takunya, bıçak sapı yaparmış, çok çalışmış çok" (Gelin Sıdika Keskinoglu)

"Dönem dönem dövizle bağlı pek çok yokluğun yaşandığı 70'li yıllarda, aslında iş büyütme kolay değildi... 1978 yılında İzmir Fuarı'ndan bir Mercedes araba aldık. Bir heyecanla bindik ve buraya getirdik. O zamanlar siyasi olaylar var. Yeni ehliyet almışım, arabanın keyfini çıkaracağız, yapamıyoruz. İzmir'e gideceğiz, gidemiyoruz. Babam, "Ya çocuklar" dedi, "Bu araba başınıza iş çıkaracak. Ortam çok kötü. Arabayı kaldırın" dedi. Arabayı kereste atölyesine götürüp bıraktık ve iki sene çıkarmadık. Aradan 2 yıl geçti ve babam bir gün,

"Hadi şu arabanın bir keyfini çıkaralım" dedi. Ve İskenderun'u kastederek "Beni bir memleketime götür" dedi. Buradan maale çıktık, geze geze Bodrum'a geldik. O zamanlar ben yeni evliyim. Annem, babam, eşim Kamile Hanım ve daha çok küçük olan oğlum İsmail'le yola çıkmışız. Hava çok güzel, Bodrum'dayız. Yemeğe gittik, artık uykumuz geldi. "Otele gidelim" dedim. Babam, "Ne oteli ya?!" dedi. "Saat 12 olmuş, gecenin yarısı. Bu saatten sonra otele para verilir mi? Arabada uzanırız, sabah erkenden de yolumuza gideriz" Bizimkiler bu olaya çok sıcak bakmadı, ama babamın dediği oldu. Biz arabada aslanlar gibi yattık. Sabah herkes yine de mutluydu... O zamanlar şimdikinden çok farklıydı, aynı tencereden tarhana çorbası yediğimiz, hep birlikte yaşadığımız, değerlerin farklı olduğu yıllardı... Sabah yola çıktık, bir fırının önünden geçerken babam, "Oğlum bak ne güzel ekmekler var" dedi. Ekmekler, simitler aldık. Annemin ve Kamile Hanım'ın arkada çaydanlıktan tüpe her tür mutfak malzemesi vardı. Beğendiğimiz bir ağacın altında kahvaltı ettik. Çok zevkliydi."

(Oğlu Mehmet Keskinoglu)

"Evlendikten sonra, uzun bir süre babamla birlikte otururduk. Kendisinin yeşil bir radyosu vardı. Sabahları çok erken kalkardı. Kalktığında da ilk iş radyoyu son ses açar ve başlardı oynamaya. Bu her sabah tekrarlanırdı. Kendisi güne mutlu ve neşeli başlardı. Bir özelliği de asla dışarıda, işinde olan sorunlarını eve getirmezdi. O kadar zor bir yaşam sürmesine rağmen, hayattan zevk almasını bilen bir insandı babam."

(Gelin Kamile Keskinoglu)